

Dr Tiberius Rata, Teologia Starego Testamentu, Sesja 7, Bóg jako odnowiciel

© 2024 Tiberius Rata i Ted Hildebrandt

To jest dr Tiberius Rata w swoim wykładzie na temat teologii Starego Testamentu. To jest sesja 7, Bóg jako Odnowiciel.

Dzisiaj porozmawiamy o Bogu jako Odnowicielu. Bóg traktuje grzech poważnie i powiedział swojemu ludowi, jeśli się nie nawrócicie, wyślę was na wygnanie. Zabiorę wam ziemię, którą wam obiecałem. A prorocy mówią wiele o powodzie tego wygnania.

Właściwie, kiedy czytamy proroków, te trzy tematy wciąż się powtarzają. Grzech, sąd i przywrócenie. Tak więc dzieci Izraela zgrzeszyły, a Bóg posyła proroków i mówi im, tak mówi Pan, zgrzeszyliście.

A ponieważ zgrzeszyłeś, Bóg mówi, że cię osądzę. A jednym z sądów było wygnanie. Mówi, że zabiorę cię na wygnanie.

I Bóg zrobił dokładnie to. Do północnego królestwa na wygnanie asyryjskie i do południowego królestwa Judy na wygnanie babilońskie. Ale kiedy czytasz proroków, musisz czytać do końca, ponieważ jest tam również język odnowy.

Bóg obiecuje i mówi, że przywrócę cię. Przywrócę cię. Wiele osób przestaje czytać proroków, ponieważ czasami jest to nudne i powtarzalne.

Grzech, osąd, grzech, osąd. Ale musisz czytać do końca, kiedy jest język odnowy. Bóg zawsze obiecuje, że przywróci swój lud i że nastąpi odnowa.

Tak więc Bóg, który sędzi, jest również Bogiem, który przywraca. Teraz prosta angielska definicja przywrócenia to przywrócenie do poprzedniej pozycji lub stanu. Ale kiedy mówimy o biblijnym przywróceniu, mówimy o odnowieniu losów ludu Bożego po tym, jak doświadczyli wygnania.

I znowu musimy pamiętać, że zarówno północne, jak i południowe królestwa poszły na wygnanie. Kiedy powróciły pod przewodnictwem Zerubbabela, Ezdrasza i Nehemiasza, zobaczyliśmy, że ludzie ze wszystkich plemion powrócili. To była całkowita, całkowita odnowa.

Tak więc obietnice przywrócenia polegają na tym, że lud Boży jest obecny we wszystkich prorokach. Przyjrzyjmy się temu stopniowo, chronologicznie. Na przykład, niektórzy uczeni spierają się o datę Księgi Joela; niektórzy umieszczają ją w IX wieku, a niektórzy być może później.

Gdziekolwiek wylądujemy, Joel obiecał, Bóg przez Joela obiecuje powrót z wygnania. Bo oto, w owych dniach i w owym czasie, gdy przywróciłem losy Judy i Jerozolimy, zbiorę wszystkie narody i sprowadzę je do doliny Jozafata. Wtedy wprowadzę ich na sąd nad nimi w imieniu mojego ludu i mojego dziedzictwa Izraela, którego rozproszyli między narody i podzielili moją ziemię.

Tak więc Bóg obiecuje przywrócenie ziemi. Przewińmy do VIII wieku, przez Amosa, na końcu księgi, a przywrócę niewolę mojego ludu Izraela, a oni odbudują zrujnowane miasta i zamieszkają w nich. Będą również sadzić winnice, pić ich wino, zakładać ogrody i jeść ich owoce.

Pomysł jest taki, że przywrócenie będzie kompletne. Współczesny Amosowi, Ozeaszowi i Judzie, jest żniwo wyznaczone dla ciebie, gdy przywrócę losy mojego ludu. Izajasz, również prorok z VIII wieku, mówi, że powinieneś być moim sługą, aby podnieść plemiona Jakuba i przywrócić zachowane plemiona Izraela.

Uczynię cię także światłością dla narodów, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi. W każdym stuleciu Bóg posyła proroków i mówi: Będę cię sądził, ale też cię przywrócę. Jeremiasz, jak żyje Pan, wyprowadził synów Izraela z ziemi północnej i ze wszystkich krajów, do których ich wygnał, bo przywrócę ich do ich własnej ziemi, którą dałem ich ojcom.

Nawiasem mówiąc, Jeremiasz obejmuje zarówno VII, jak i VI wiek, ponieważ jest on świadkiem zniszczenia Jerozolimy w 587 roku. Nawiasem mówiąc, w Księdze Jeremiasza Bóg używa wielu słów sądu, ale jest też wiele słów przywrócenia. Rozdział 27, werset 22, zostaną zabrani do Babilonu i będą tam aż do dnia, w którym ich nawiedzę, oświadcza Pan, a potem sprowadzę ich z powrotem i przywrócę ich do tego miejsca.

Tak więc w Księdze Jeremiasza Bóg nie tylko powiedział, że idą na wygnanie, ale przepowiedział, że wygnanie potrwa 70 lat. Księga Jeremiasza 29, werset 14, Dam się znaleźć, mówi Pan, przywrócę twój los i zgromadzę cię ze wszystkich narodów, ze wszystkich miejsc, do których cię wygnałem, mówi Pan, i sprowadzę cię z powrotem do miejsca, z którego cię wysłałem. To właśnie tutaj w Księdze Jeremiasza, po Jeremiaszu 29 i 30 do 33, mamy całą księgę zwaną Księgą Pocieszenia, w której Bóg obiecuje zawarcie nowego przymierza.

A część tego jest również językiem odnowy. W rozdziale 32, mężczyźni będą kupować pola za pieniądze, podpisywać i pieczętować akty własności, i wzywać świadków w ziemi Beniamina, w okolicach Jerozolimy, w miastach Judy, w miastach górzystych, w miastach nizinnych, w miastach Negewu, bo przywrócę ich losy, oświadcza Pan. Tak więc jest to część tej Księgi Pocieszenia lub Księgi Pocieszenia, gdzie chociaż Jeremiasz mówi wiele o grzechu i sądzie, jest również język odnowy.

Przewińmy do Ezechiela, proroka z VI wieku, dlatego tak mówi Pan Bóg, teraz przywrócę losy Jakuba i zmiłuję się nad całym domem Izraela, i będę gorliwy dla mojego dobra, dla mojego świętego imienia. Więc macie proroków przed wygnaniem, macie proroków wygnanych, a potem macie proroków po wygnaniu. Ale co dzieje się po wygnaniu? Macie Ezdrasza i Nehemiasza.

I to w Ezdraszu i Nehemiaszu mamy opis rzeczywistego przywrócenia. Mamy również opis tego, co dzieje się w Księdze Ezdrasza. Ale teraz, na krótką chwilę, łaska została okazana przez Pana, naszego Boga, aby pozostawić nam ocalałą resztkę.

I tutaj pojawia się idea teologii resztkowej. Ponownie, nie wszyscy poszli na wygnanie, ale nie wszyscy powrócili. Ale Bóg mówi o wiernej resztkce, która powróci.

Tak więc teologia resztek jest bardzo ważna u proroków. Tak więc, zbiegła resztko, daj nam kołek w swoim świętym miejscu, aby nasz Bóg mógł oświecić nasze oczy i udzielić nam odrobiny ożywienia w naszej niewoli. Bo jesteśmy niewolnikami, ale w naszej niewoli nasz Bóg nas nie opuścił, ale okazał nam łaskę w oczach królów perskich, aby dać nam ożywienie, podnieść dom naszego Boga, przywrócić jego ruiny i dać nam mur w Judzie i Jerozolimie.

Wszystkie obietnice przywrócenia zostały spełnione w księgach Ezdrasza i Nehemiasza. Teraz, tak jak były trzy deportacje na wygnanie, są trzy powroty z wygnania. Są trzy deportacje: 605 p.n.e., 597 p.n.e. i 587 p.n.e. W ten sam sposób masz trzy powroty z wygnania pod różnymi przywódcami.

Tak więc pierwsza, opisana w Ezdrasza 1-6, to około 50 000 Żydów powracających pod przewodnictwem Szesz Bazara, Zerubbabela i Jeszui. Druga jest opisana w Ezdrasza 7-10: około 2000 Izraelitów powraca pod przewodnictwem Ezdrasza. Następnie trzecia, pod przewodnictwem Nehemiasza, powraca, a nieznana liczba jest.

Wszyscy trzej są opisani ponownie w księgach Ezdrasza i Nehemiasza. Zarówno Ezdrasz, jak i Nehemiasz okazali się wielkimi przywódcami, których Bóg powołał na ten czas. Teraz Ezdrasz jest bardziej duchowym przywódcą; jest nauczycielem prawa.

Nehemiasz z drugiej strony jest czasami trochę politykiem; jest gubernatorem, ale jest przywódcą. A czasami walczy słowem w jednej ręce i mieczem w drugiej, o czym dowiadujemy się, że czasami przywódca musi planować i modlić się. A swoją drogą, Nehemiasz jest człowiekiem modlitwy.

Wiele jego modlitw zapisaliśmy w Księdze Nehemiasza, ale czasami dowiadujemy się, że chociaż musimy się modlić, czasami musimy wstać z kolan i coś zrobić. Więc

pobożność, jak ktoś powiedział, nie zastępuje przygotowania. I przygotowanie nie zastępuje pobożności.

Potrzebujesz obu. A Nehemiasz okazuje się być tym wielkim przywódcą, a zarówno Ezdrasz, jak i Nehemiasz są wielkimi przywódcami w tym procesie odnowy. W Nehemiasza 3 masz odbudowę muru, a czasami mur jest zatrzymywany, a budowa jest zatrzymywana z powodu Sanballata, Tobiasza i Gerszoma Araba.

Masz dużo sprzeciwu. I uczymy się tutaj, że czasami, gdy robimy coś dobrze, będziemy mieć sprzeciw. Pamiętaj, że sprzeciw nie jest koniecznie znakiem, że robisz coś źle.

Czasami sprzeciw jest znakiem, że robisz coś dobrze. I widzimy to zarówno u Ezdrasza, jak i Nehemiasza, ponieważ spotyka ich wiele sprzeciwów. A ludzie spiskują przeciwko Nehemiaszowi.

Mówią źle przeciwko niemu. Mówią nieprawdę. A jednak Nehemiasz wytrwał.

W rozdziale 6 powiedziano nam, że mur został ukończony 25 dnia Góry Elul w 52 dni, co jest oczywiście rekordowym cudownym czasem. A gdy wszyscy nasi wrogowie o tym usłyszeli, wszystkie narody wokół nas przestraszyły się i poczuły wielki szacunek dla siebie, ponieważ uznały, że dzieło to zostało wykonane z pomocą naszego Boga. Nawet niewierzący widzą, co się dzieje i wiedzą, że Bóg działa.

Następnie w Nehemiaszu masz listę powracających, a oni w końcu obchodzą Święto Szałas. Obchodzą Paschę, a następnie poświęcają mur świątyni. Teraz powrócili z wygnania.

Czy to znaczy, że żyli długo i szczęśliwie? Nie, znowu, nie wrócili z powodu dobroci swoich serc. Nie wrócili, ponieważ żyli świętym życiem. Wrócili, ponieważ Bóg obiecał, że wróci.

Widzimy więc, że Bóg jest wierny. A Bóg nie jest tylko twórcą obietnic. On jest strażnikiem obietnic.

Teraz, gdy docieramy do Nowego Testamentu, widzimy w Ewangelii Łukasza i Dziejach Apostolskich ten motyw przywrócenia Izraela. Pytanie brzmi, czy przywrócenie zostało w pełni dokonane? Ponieważ gdy Jezus czyta z Ewangelii Łukasza, rozdział 4 w synagodze, pamiętajcie, że przynoszą mu zwój, ponieważ jest w synagodze w Nazarecie. Jezus cytuje Izajasza 61: Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.

Posłał mnie, abym ogłosił wolność jeńcom i wzrok niewidomym, i abym dał wolność uciśnionym, abym ogłosił rok łaski Pana. Więc czy przywrócenie Izraela zostało

ukończone tak, jak prorokował Izajasz? Izajasz 61, mamy oryginalny tekst. Duch Pana Boga jest nade mną, ponieważ Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim.

Posłał mnie, abym opatrzył złamanych na duchu, abym ogłosił wyzwolenie jeńcom i otwarcie więzienia tym, którzy są związani, abym ogłosił rok łaski Pańskiej i dzień pomsty naszego Boga, abym pocieszył wszystkich, którzy się smucą, abym dał tym, którzy się smucą na Syjonie, abym dał im piękne nakrycie głowy zamiast popiołu, olejek wesela zamiast szaty żałobnej, szatę chwały zamiast ducha zgnębienia, aby ich nazwano dębami sprawiedliwości, zasadzeniem Pana, aby był uwielbiony. Odbudują prastare ruiny, podniosą dawne spustoszenia, naprawią zburzone miasta, spustoszenia wielu pokoleń. Obcy staną i będą paść wasze trzody, cudzoziemcy będą oraczami i winogrodnikami, ale wy będziecie nazwani kapłanami Pana.

Będą mówić o was jako o sługach naszego Boga; będziecie jeść bogactwo narodów, a w ich chwale będziecie się chełpić. Zamiast hańby, podwójna część; zamiast hańby, będą się radować ze swego losu; dlatego w swojej ziemi posiadą podwójną część i będą mieć wieczną radość. Bo Ja, Pan, miłuję sprawiedliwość, nienawidzę grabieży i niesprawiedliwości, wiernie oddam ich odpłatę i zawrę z nimi wieczne przymierze.

Ich potomstwo będzie znane wśród narodów, a ich potomkowie pośród ludów, a wszyscy, którzy ich zobaczą, powinni ich uznać, że mają potomstwo błogosławionego Pana. Będę się wielce radował w Panu, dusza moja będzie się radować w moim Bogu, bo przydział mnie w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieniec przyozdabia się jak kapłan pięknym nakryciem głowy, a jak oblubienica aduruje się w swoich klejnotach. Bo jak ziemia wydaje swoje pędy, a jak ogród sprawia, że to, co w nim zasiało, wypuszcza plony, tak Pan Bóg sprawi, że sprawiedliwość i chwała wykiełkują przed wszystkimi narodami.

Pytanie zatem brzmi, czy wszystko to zostało już dokonane, czy też część przywrócenia ma się jeszcze dokonać w przyszłości? W Dziejach Apostolskich, rozdział 3, wersety 9, 19 do 21, czytamy: Dlatego pokutujcie i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zgładzone, aby nadeszły czasy ochłody od Pana, aby posłał wam Chrystusa, Jezusa, którego niebo musi przyjąć aż do czasu przywrócenia wszystkiego, o czym Bóg przepowiedział przez usta swoich świętych proroków od dawna. Och, wygląda na to, że przywrócenie nie zostało spełnione w czasach Ezdrasza i Nehemiasza, ale jakaś forma przywrócenia musi zostać spełniona w czasie panowania Chrystusa. Uczony NT Wright sugeruje, że przywrócenie Izraela nie zostało jeszcze zakończone, że w pewnym sensie Izrael nadal znajduje się w stanie wygnania.

Tak więc argumentował, że dla wielu Żydów wygnanie Izraela nie zakończyło się i nie zakończy się, dopóki Bóg nie odkupi swojego ludu. Jest to bardzo podobne do tego, co Paweł pisze w Rzymianach 11:26, kiedy pisze, że na końcu cały Izrael zostanie

zbawiony. Wydaje się więc, że w czasach ostatecznych, około drugiego przyjścia Chrystusa, nastąpi masowe nawrócenie Żydów, którzy przyjmą Jezusa jako Mesjasza.

Jak wiemy, teraz są w sercu, jak pisze Paweł w Rzymianach. To właśnie pisze NT Wright, że chociaż powróciła z Babilonu, chwalebne przesłanie proroków pozostało niespełnione. Izrael nadal pozostawał w niewoli cudzoziemców.

Co gorsza, Bóg Izraela nie powrócił do Syjonu. Bardzo, bardzo interesujące. Teraz Jeszua Ben Sira 100 p.n.e. był hellenistycznym żydowskim skrybą i mędrcem.

Jest autorem Księgi Eklezjastyka, znanej również jako Księga Syracha. Wierzył, że Izrael pozostał w stanie ucisku, przynajmniej dla tych rozproszonych za granicą w stanie wygnania. I to jest idea, którą przyjmuje również NT Wright.

Mamy również wygnańczą symbolikę w Zwojach znad Morza Martwego i w Księdze Barucha 2 z II wieku p.n.e. W tym czasie, po krótkim czasie, Syjon zostanie ponownie odbudowany, a ofiary zostaną przywrócone, a kapłani powrócą do swojej posługi, a narody ponownie przyjdą, aby go uczcić, ale nie tak w pełni jak wcześniej. Więc jaką rolę odgrywa Jezus? Kiedy Jezus mianuje 12 uczniów, pytanie brzmi, czy ma to symbolizować odrodzenie 12 plemion Izraela? To pytanie otwarte.

Ale Jezus mówi, że 12 uczniów zasiądzie na 12 tronach, sądząc 12 plemion Izraela. Więc znowu wydaje się, że istnieje ciągłość języka od proroków. Mateusza 19:28 Jezus mówi: Zaprawdę powiadam wam w nowym świecie, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swoim chwalebnym tronie, wy, którzy posłiście za mną, zasiądziecie na 12 tronach, sądząc 12 plemion Izraela.

Ponownie, mówiąc, wydaje się, że jest to język osądu, że przywrócenie nie zostało jeszcze spełnione. Tak więc całkowicie przywrócony Izrael będzie podobny do wyidealizowanego okresu przed wygnaniem, kiedy Bóg był królem Izraela. Tak więc, kiedy myślimy o tych rzeczach, musimy również pomyśleć o obietnicach, na przykład złożonych Abrahamowi, ponieważ niektórzy ludzie mówią, coż, niektóre obietnice zostały spełnione, ale Izrael nigdy nie odzyskał w pełni swojej ziemi, a stało się to dopiero, gdy Chrystus przyszedł ponownie.

Tak więc, są pewne prorocтва, które spełnią się dopiero w Eschatonie. A Jezus czyni aluzję do prorocтва Zachariasza w Ewangelii Marka 13. W rozdziale 2 Księgi Zachariasza, ponownie, prorok po wygnaniu, zaczynając od wersetu 6, jest wizja, uciekajcie z ziemi północnej, oświadcza Pan, bo rozprzestrzeniłem was, jak cztery wiatry niebios ogłaszają Pan, uciekajcie do Syjonu, wy, którzy mieszkacie z córką Babilonu.

Coż, to nie mówi o pierwszym wygnaniu babilońskim, ponieważ to zostało napisane później. Bo tak powiedział Pan Zastępów po tej chwale poślij mnie do narodów, które

cię splądrowały, bo kto dotyka źrenicy swego oka, oto podniosę nad nimi rękę i staną się łupem dla tych, którzy im służą, wtedy poznasz, że Pan Zastępów posłał mnie, śpiewaj i raduj się, o córko Syjonu, bo oto przychodzę, zamieszkać pośród ciebie, oświadcza Pan, a wiele narodów przyłączy się do Pana w owym dniu i będą moim ludem, a ja zamieszkać pośród ciebie, i poznasz, że Pan Zastępów posłał mnie do ciebie, a Pan odziedziczy Judę i jego część w Ziemi Świętej i ponownie wybierze Jerozolimę. Jest to więc ewidentnie język eschatologiczny, a w Ewangelii Marka, rozdział 13, Jezus nawiązuje do tego właśnie fragmentu w Ewangelii Marka 13:24: Lecz w owe dni po tym ucisku słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku, i gwiazdy będą spadać z nieba, i moce na niebie zostaną wstrząśnięte, i ujrzą syna człowieka, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą; i wtedy pośle aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata od krańca ziemi aż do krańca nieba. Słowa te ponownie użył Zachariasz.

Tak więc Jezus rozumiał swoje przesłanie i posługę jako początek końca wygnania Izraela; jednakże całkowite przywrócenie nie nastąpi, dopóki Chrystus nie przyjdzie ponownie. Tak więc, w pewnym sensie, istnieje natychmiastowe historyczne wypełnienie. Było wypełnienie Chrystusa, gdy Chrystus był tutaj, ale jest ostateczne wypełnienie, gdy Chrystus przyjdzie ponownie.

To jest dr Tiberius Ratta w swoim nauczaniu o teologii Starego Testamentu. To jest sesja 7, Bóg jako Odnawiciel.